

Cançons en lluna plena

El cantant de Buhos, Guillem Solé, explica els detalls de cada tema del nou disc, 'Lluna plena'

Els penedesencs **Buhos** han publicat en format digital *Lluna plena* (Música Global, 2016), un disc nocturn i festiu que s'enaltirà en les vesprades d'estiu del territori català a partir de l'estrena al festival Clàwnia. L'1 d'abril sortirà a la venda en format físic, i per anar familiaritzant-nos-hi, el cantant Guillem Solé les presenta una per una.

Buhos. Foto: Juan Miguel Morales

"La última y nos vamos": "La vam parir a Orense en una terrassa a l'hora d'esmorzar, en una nit salvatge que es va fer més curta del que mereixíem. Per sort, a casa la vam revisar".

"El temporal": "A Calafell tot passa davant del mar. En Jaume Nin (guitarra) tenia una música que em motivava molt i vaig anar davant del mar a escriure. Aquella nit de llevatada el mar estava enfurismat. El Puça (saxo) i el Klaus (trompeta) als vents també hi van fer bona feina".

"Barcelona s'il·lumina": "Va sorgir de cop, amb un peu a l'oda i l'altre a l'elegia. És un retrat de la nostra contradictòria capital. El primer cop que la vam escoltar tots junts al local ja ens va emocionar".

"Ha sido Ramón": "La culpa no la vol ningú! La vam fer com un joc, entre nosaltres. Quan algú la lia parda ell no en té mai la culpa. 'Ha sido Ramón'".

"Prenent la lluna": "La llavor d'aquesta cançó es planta a la nostra adolescència. Una colla d'amics davant del mar, reggae, una guitarra, herba, històries per escoltar mentre prenem la lluna. Ens passàvem els estius així".

"El cor m'apreta": "El bateria Joanet va portar moltes cançons, i aquesta des del primer dia ens va agradar a tots. Serà segur de les que faran mal als concerts. Xabi Solano (**Esne Beltza**) ja va pujar a l'escenari d'Hernani (Guipúscoa), i va quedar pendent de fer alguna cosa al proper disc".

"El soneto de Geppetto": "Una de les cançons amb més crítica social del disc. Sempre havia volgut escriure un sonet. En Gustau, el baixista, en va fer la *intro*, i en Jaume la va rematar. Estic segur que als concerts ens farà trempar fort".

"Mentides de plàstic": "Contundència tant a la lletra com a la música. Una cançó que cada cop que l'escoltes creix més. És un tema que cada dia em preocupa més: com ens enganyen amb quatre mentides de plàstic... Amb l'Ivan Gosp (**Aspencat**) vam sentir amor a primera vista, de fet amb tot el grup, d'aquí ve que canti aquesta cançó amb nosaltres".

"Mi vida es como un pogo": "La nostra vida és com aquest ball: ens movem frenèticament, rebem cops, caiem, ens aixequem i tornem a començar. La línia de baix de les estrofes em posa molt bastonet".

"Ens ballem aquesta nit": "El nostre tècnic de llums, en Josep Lluís 'Ninyo Sabadell', feia anar aquesta frase abans dels concerts. Al final li vam escriure una cançó. És optimisme, alegria. Quan tens ganes de veure algú és impossible fingir. La teva cara parla per tu".

"Tornem al Penedès": "Feia temps que volíem dedicar una cançó al nostre microclima. Aquí al costat de casa tenim moltes coses molt nostrades: els castells, l'hoquei patins, les gralles, balls populars, música al carrer a totes hores, el vi, el cava... Cada cop estem més orgullosos de ser del Penedès. Com tot a la vida, quan ho tens no ho values. I ara que portem estius sense viure-ho tan intensament ho trobem a faltar".